

Argument

Desigur că, în condițiile în care în lume apar mii de reviste medicale, în condițiile în care și la noi apar zeci de reviste medicale, destinate mai ales medicului de familie, și în condițiile în care internetul ne oferă o masă imensă de informații din toate domeniile medicinei, se pune pe drept cuvânt întrebarea de ce mai este nevoie de încă o revistă medicală, sau mai bine zis, cum am avut noi curajul să scoatem încă o revistă medicală destinată medicului de familie, pe care toți se înghesuie să-l informeze.

În primul rând, am pornit de la constatarea că, deși apar foarte multe reviste medicale destinate medicului de familie, care reprezintă o mare piață de desfacere în acest domeniu, majoritatea lor nu acoperă toate problemele cu care este confruntat, de fapt, medicul de familie.

Majoritatea editorilor cred că dacă amestecă mai multe articole din diferite specialități, tratate ceva mai superficial, obțin o revistă dedicată medicului de familie. Este adevărat că medicina de familie este o specialitate multidisciplinară și că, pentru a putea rezolva problemele extrem de variate și de complicate cu care este confruntat, medicul de familie ar trebui să aibă cunoștințele și deprinderile de bază din toate specialitățile medicale cu care medicina de familie se intersectează. Dar nu toate problemele din celelalte specialități au aceeași importanță pentru medicul de familie și medicina de familie nu se reduce doar la cunoștințele și deprinderile preluate de la celelalte specialități medicale.

Pentru că, deși este o specialitate multidisciplinară, medicina de familie nu reprezintă totuși un amestec de cunoștințe și deprinderi luate la întâmplare de la celelalte specialități medicale, ci un sistem bine organizat și structurat de cunoștințe și deprinderi preluate de la celelalte specialități, care, alături de cunoștințele și deprinderile specifice, să poată da naștere unei specialități capabile să rezolve în mod concret problemele

extrem de variate și de complicate cu care este confruntat medicul de familie. Pentru a obține acest lucru este nevoie de o adevărată strategie de formare și de informare a medicului de familie, de cunoașterea profundă a problemelor cu care este confruntat acesta, de selecționarea problemelor și de o anumită consecvență în tratarea lor, pentru a acoperi într-o anumită perioadă de timp, determinată de rata de înnoire a cunoștințelor medicale, care a ajuns sub 4-5 ani de zile, toate problemele cu care este confruntat medicul de familie, în funcție de importanța lor.

În al doilea rând, am constatat că foarte puține reviste medicale destinate medicului de familie se ocupă de problemele specifice medicinei de familie, așa cum ar fi problemele medicale ale omului sănătos, problemele medicale ale familiei, problemele prevenției primare și secundare, problemele primului contact medical, ale deciziei inițiale, ale tratamentului ambulator, ale continuității asistenței medicale și așa mai departe. Iar aceste probleme nu pot fi preluate de la celelalte specialități, ci trebuie studiate de medicul de familie, care ar trebui să se implice mai mult în cercetarea științifică.

A fost o vreme în care practica și cercetarea evoluau ca două universuri paralele. Cercetătorii își vedeau de cercetarea lor, iar practicienii își vedeau de practica lor. Așa se face că acum 10-15 ani fondatorii medicinei bazate pe dovezi au

constatat că doar o mică parte dintre deciziile medicale erau luate pe cele mai valide dovezi ale științei contemporane. Astăzi se pretinde însă, pe bună dreptate, ca toate deciziile pe care le luăm să fie bazate pe cele mai valide dovezi ale științei. Aceasta înseamnă o apropiere a practicii de cercetare și a cercetării de practica medicală, pentru că practicianul este cel care sesizează problemele cu care este confruntat, iar cercetătorul este cel care caută să găsească soluțiile cele mai bune și ambii urmăresc, de fapt, îmbunătățirea stării de sănătate a populației.

Pe de altă parte, revistele și tratatele medicale se ocupă doar de partea științifică a practicii medicale, deși, dată fiind marea complexitate și variabilitate a fenomenelor din patologia umană, practica medicală reprezintă nu numai o știință, ci și o artă. W. Osler spunea că practica medicală este o artă bazată pe știință, deoarece chiar și pentru a putea aplica cele mai bune dovezi ale științei contemporane în practica medicală este nevoie de o anumită experiență clinică. De aceea D.H. Sakett a fost obligat să modifice, în anul 2002, definiția pe care a dat-o, în 1995, medicinei bazate pe dovezi, în care spunea că medicina bazată pe dovezi reprezintă aplicarea conștientă și judicioasă a celor mai bune dovezi ale științei contemporane în practica medicală, și să recunoască

faptul că medicina bazată pe dovezi reprezintă integrarea celor mai bune dovezi, cu experiența medicului și valorile bolnavului.

Toate celelalte specialități s-au dezvoltat pe seama unor tehnologii. Doar medicina de familie, dispunând de o dotare foarte modestă, se bazează în continuare pe metoda clinică. De aceea, fără a ignora aspectele tehnologice, o revistă destinată medicului de familie ar trebui să acorde importanța cuvenită metodelor clinice și simțului clinic, pentru că, neputând fi un tehnician, așa cum sunt ceilalți specialiști, medicul de familie trebuie să fie cel mai bun clinician.

În sfârșit, aflându-se în prima linie a asistenței medicale, medicul de familie se situează la interfața dintre sistemul de sănătate și sistemul social, ceea ce îi creează o serie întregă de probleme de care ceilalți specialiști sunt privați și care ar trebui, de asemenea, discutate.

Iată de ce credem că ar fi necesară o revistă care să încerce să se ocupe în mod sistematic de problemele cu care este confruntat în mod concret medicul de familie. Acest lucru și l-a propus să îl realizeze revista *Practica Medicală*, care și-a propus să fie o revistă destinată problemelor specifice ale medicului de familie. De aceea așteptăm opiniile, propunerile, scrisorile și articolele dumneavoastră. □

